

ANGYALOS KARÁCSONYKÖSZÖNTŐ

(verses, mesés, dalos, képes összeállítás)

Józsa Judit: Órzóangyal

Banga Judit: Angyalarcú szép leány

Angyalarcú szép leány,
szép dalt dúdolj nekünk,
láthatatlanul járkálj köztünk,
óvjál a rossztól,
és vigyázz mireánk!

**Dicsőséges Isten,
Kit magasztal menny, föld, tenger.
Imád hív érzetben
Minden felség: angyal s ember.
A magasság s mélység határi,
Ezer napok égő sugári
Dicsőségedet ragyogják ki.**

**Nincs több örök Isten
A mindenség nagy frigyében.
Csak te véghetetlen,
Teremtényid hív körében.
Kik téged Istennek hirdetnek,
Neked naponként hálát zengnek,
S kegyelmedből életet nyernek.**
(Unitárius Énekeskönyv, 218. számú ének)

<https://unitarius.org/wp-content/uploads/2018/01/218.mp3>

Boros Csilla Andrea: Angyalom (részlet)

Este van. Anna izgatottan fészkelődik ágyában. Vajon ma jönni fog? – Gyere! Gyere! – bocsátja ki magából a hívó jeleket. – Annyira szeretném, hogy gyere! – Párnáját a falhoz támasztotta, félig ül az ágyban. Vár...A falióra kattogása beszűrődik szülei szobájából. A faház ajtaja kicsapódik, s a rugó végére erősített kakukk kiröppen a házból. Rekedtes hangon tizenegyet kuvikkol. Semmi...Anna izgatottsága kezd alábbhagyni, álmosága viszont percenként fokozódik, egy hosszan elnyúlót ásít, s már csalódottan napolná is el az eseményt. Ha nem jött, hát nem jött, talán majd holnap. Ekkor a szemközti falon valami derengeni kezd, s a rózsaszínű festékből egy hófehér alak válik ki.

Ő az! – dobban Anna szíve az ismerős érzésre. – Gyere! Nem félek! Vagyis csak kicsit...Anna rádióadása kissé zavaros, s a fény mintha érezné az egyszerre hívó és taszító jeleket, tétován imbolyog a fal előtt. Most jöjjön vagy maradjon? – Gyere! – Anna felülkerekedett félelmén, s a fényes alak emberi formát kezd ölteni. Anna ámultan szemléli alakváltozását, ahogy a fényből egy nyúlánk, nála nem sokkal idősebb, természetemre nem sokkal magasabb lányka kezd kibontakozni.

Haja aranyló, csigákban omlik vállára, nagy kék szemeiből vidámság sugárzik, szája mosolyra nyílik. Ruhája kissé ódivatú, hófehér hálóingre emlékeztet, redőkben hullik alá, s csak a föld felett ér véget, hol meztelen lábujjai kikandikálnak alóla. Cipője nincs, talán azért, mert nincs is szüksége rá, hisz vállán hófehér szárnyak nyugszanak.

- Itt vagyok – mosolyodik rá a nézésébe belefeledkezett Annára.
- Igeen...
- Hívtál...
- Igeen...
- Jöjjen inkább máskor?
- Nem! Nem! – Anna hirtelen magához tér. – Ki vagy te?
- Az angyalod.
- Az angyalom?

Az angyal bólint, majd körbenéz.

- Leülhetek?
- Igen! Persze! – ugrik fel Anna. – Hova szeretnél?
- Ahova te mondod – mosolyog az angyal.
- Akkor oda! – mutat Anna a székre. – Vagy ide? – néz az ágya végére.
- Tudod mit? Idehúzom a széket.

A szót tett követi, s az angyal apró kezeivel megragadja a szék támláját, s az íróasztaltól az ágy mellé húzza.

- Így jó lesz?

Anna hevesen bólogat.

- Te vagy az angyalom? – ül ki az öröm az arcára. – Nem tudtam, hogy van angyalom!
- Óh, pedig mindenkinek van, csak nem tudnak róla. Mióta megszületted, állandóan veled vagyok. Egy percre sem hagyalak magadra.
- Állandóan? Még sosem láttalak.
- Látni nem. Nem akartalak megijeszteni. Érezni viszont annál többször éreztél.
- Azt, hogy nem vagyok egyedül!
- Igen.
- Megsimogathatom a szárnyaidat? – bátorodik fel Anna.
- Persze – mosolyog az angyal.

Anna végighúzza ujjait a fehér tollakon. Madárszárnyra emlékeztet, csak sokkal nagyobb és erősebb.

- Ezzel szoktál repülni?
- Igazából nincs rá szükségem. Csak azért van rajtam, mert te szárnyakkal képzeled el az angyalokat.
- Akkor az angyalok nem is szárnyasak? – Anna csöppet csalódottnak tűnik.
- Azok is lehetnek, de nem kötelező. Olyan alakot ölthetnek, amilyenhez kedvük van. Mint amikor te a lila pöttyös ruhádat választod ki a szekrényből. Választhatnád a narancssárgát is, de te mégis a lilát választod, mert az a kedvenced. Nekem ez a kedvenc ruhám. A szőke haj, a kék szem, hálóing – mosolyodik el. – Ugyanakkor öreg néni képét is felölthettem volna, vagy kisfiúét. A lényegen nem változtatna. A te angyalod vagyok.
- És mi a dolgod, angyalom?
- A nevem Lilián. És az a feladatom, hogy vigyázzak rád, és terelessék utadon.
- Az utamon? – pislog nagyokat Anna.
- Igen. Az általad választott úton. Hogy le ne térj róla. De majd később megérted – mosolyodik el Lilián Anna értetlensége láttán.

Angyalhívogató dalocska a „Süss fel nap...” dallamára:

**Csillagom, angyalkám,
Jóságodat, tiszta fényed áraszd rám!**

Wass Albert: Mese az erdőről (rövidített szöveg)

Tudnod kell, kedvesem, hogy amikor a Jóisten a világot megteremtette, és már mindennel készen volt, összehívta négy legkedvesebb angyalát, hogy szétossza közöttük a világ kincseit. Az igazi kincseket.

Egyiknek a jóságot adta, hogy szálljon vele az emberek közé, és mindenkinek a szívébe tegyen egy kis darabkát.

A másodiknak a szeretetet adta, s a harmadiknak a békességet. Az angyalok pedig leszálltak a kincsekkel a földre.

Odamentek sorra minden emberhez. Az emberek azonban lezárták szíveiket nagy, súlyos lakatokkal. Gyűlölet, irigység, rosszindulat, kapzsiság őrizték a lakatokat. Isten angyalai hiába mentek egyiktől a másikig, a szívek nem nyíltak meg, s ők nem tehették beléjük a Jóisten ajándékait. A Jóisten pedig, aki mindent lát, látta ezt is és nagyon

elszomorodott. ...S ahogy... ott szomorkodott, egyszerre csak elébe lépett a negyedik angyal, akiről bizony meg is feledkezett volt, és ezt mondta:

– Hallgass meg engem, édes, jó Istenem! Lám, odaadtad angyaltársaimnak a jóságot, meg a szeretetet, meg a békességet, de ők bizony nem érnek velük semmit, amíg az emberek szíve zárva marad. Add nekem az erdőket, és én majd megnyitom velük az emberek szívét!

A Jóisten rácsodálkozott a kicsi angyalra, de aztán elmosolyodott...– Próbáld meg, lelkecském, – mondta kedvesen ..., ahogy kívánod, neked adom az erdőket.

Azon a régi napon tehát Isten angyala lejött, hogy megszépítse az erdőt...

Az erdő pedig élni kezdett. Úgy éppen, ahogy most is él. ...Az angyal pedig látta, hogy szép az erdő, és elindult, hogy megkeresse három társát: a Jóság angyalát, a Szeretet angyalát és a Békesség angyalát.

– Gyertek, – mondta nekik, az erdő majd megnyitja az emberek szívét, és ti elhelyezhetitek benne a magatok kincseit.

...Jött az első. De hiába daloltak a madarak, hiába virágoztak a virágok, hiába suttogtak a fák, és hiába mesélte legszebb meséit a forrás, az ember nem látott és nem hallott meg mindebből semmit. Fejszét fogott, levágott egy fát, és elment vele. Szíve nem nyílt meg egyetlen pillanatra se. Rontó-ember volt.

...Aztán jött a második ember. Jött, de ő se látott meg semmit az erdőből. Vakon és süketen haladt a maga útján, fejét lehajtva hordta, és száraz rőzsét gyűjtött. Száraz ágakat keresett csupán az élő, csodaszép erdőben. Az ő szíve se nyílhatott meg. Jött és elment. Gyűjtő-ember volt, közönyös ember....

És ekkor jött a harmadik ember. Jött, megállt a tisztás széliben, és meghallotta sírni az erdőt. Meglátta a virágokat, a fákat. Meghallotta a csermelyt. És halkán mondta:

– Istenem, milyen szép...

És abban a pillanatban lehullt a szívéből egy nagy, rozsdás lakat.

...– Milyen szép! – mondta még egyszer az ember.

Az angyalok pedig odaléptek hozzá, egyenként, lábujjhegyen és nyitott szívébe beletették a kincseket. A jóságot, a szeretetet és a békességet. Magasan, fönt az égben, fehér felhőtutajon a Jóisten ült, maga. És alámosolygott a földre...

Weöres Sándor: A tündér

Bóbita, Bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Béka-hadak fuvoláznak,
Sáska-hadak hegedülnek.

Bóbita, Bóbita játszik,
Szárnyat igéz a malacra,
Ráül, igér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.

Bóbita, Bóbita épít,
Hajnali köd-fal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe-király fia-lánya.

Bóbita, Bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.

Bóbita **Halász Judit** előadásában:

https://www.youtube.com/watch?v=ws_xVBzJxcQ

Banga Judit

Pilinszky János:

Angyal, ki vagy?
Bukás? Emelkedés?
Önkívület? Tárgyilagosság?

Mosolygó angyal, reims-i székesegyház

A teremtéstörténet nem említi, hogy Isten mikor alkotta őket, s másutt sem olvassuk kifejezetten, hogy a teremtményei lettek volna. A [pátriárkák](#) történeteiben az angyal néhányszor Istenhez igen hasonló, vele szinte egyenrangú jelenségként, sőt vele felcserélhető lényként lépnek fel, pl. amikor ketten közülük az Úrral együtt meglátogatják Ábrahámot (Ter 18,9), vagy amikor „az Úr angyala” a fiát feláldozni készülő Ábrahámhoz szól az égből (Ter 22,12!) stb. Homályban marad, hogy a Jabbok gázlójánál egy angyal vagy maga Isten birkózott hajnalig [Jákok](#)bal (Ter 32,25–31); inkább úgy tetszik, hogy Istenről van szó (ezért kapja Jákok az Izrael, azaz 'Istennel küzdött' nevet)

Isten és ember között álló szellemlények, akik emberi alakot ölthetnek. Az irodalomban a felvilágosodás kora óta váltak

igazán érdekessé, amikor az angyal létében való naiv hit egyre inkább e lények **jelképi, eszmei és esztétikai** felfogásának adott helyet. (in Arcanum)

Szabó T. Anna: ANGYALOK

Puha ködbe
burkolózva
mint a téli
csillagok

néznek –
titkon sejted őket –
gyermekarcú
angyalok.

Érthetetlen,
hallhatatlan,
csöndbe mártott
dallamok –

fellegekből
leskelődő
láthatatlan
angyalok.

Móra Ferenc: Amikor a földön

Amikor a földön
Gyermekek zokognak,
Az ég angyalkái
Mind elszomorodnak.
Vidám kacajuknak
Megszegül a szárnya,
Felhőt borítanak
Az ég ablakára,
Bánatos szemükből
Könnyek harmatoznak,
Amikor a földön
Gyermekek zokognak.

Amikor a földön
Gyermekek nevetnek,
Nagy az öröm kéklő
Mezején a mennynek.
Jókedvű angyalkák
Le-lekukucskálnak,
Fellegek nyílásán
Csókokat dobálnak,
Szivárványszalagból
Csokrot kötögetnek,
Amikor a földön
Gyermekek nevetnek.

Gyulai Pál: Bölcsődal

Csendesen, csendesen,
Haja, haja, kedvesem!
Aki nem sír, nem kiáltoz,
Annak angyal kis kertet hoz,
Lesz benne egy szép, de szép fa,
Minden ágon arany alma.
Hát még mi lesz?
Megmondom!
De ne sírj hát, galambom.
Kis fészek meg kis madárka,
Kék a lába, zöld a szárnya,
S azt éneкли csengő hangon
Alugy', alugy' már galambom!
S a gyermek, ki hallja épen,
A szemét behunyja szépen,
Elalszik az énekszóra
S álmodik majd szépet róla.
Úgy lesz, úgy lesz, ha mondom
Haja, haja, galambom!

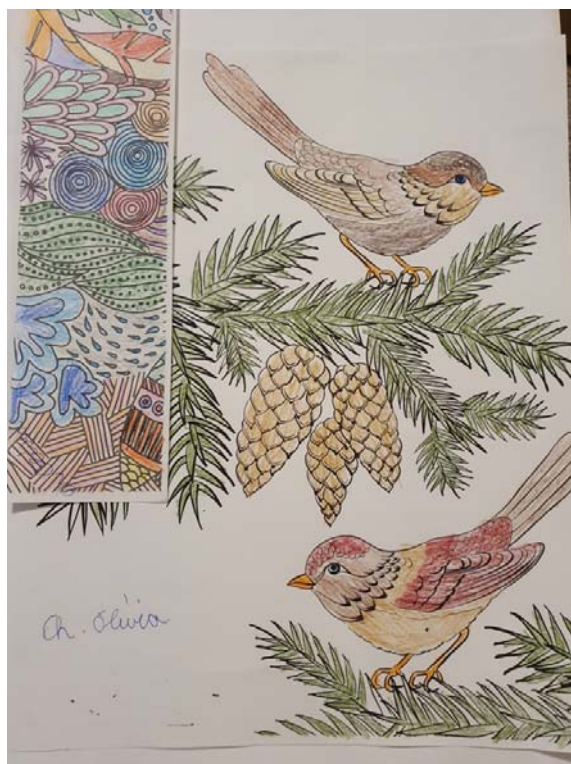

A Szentírás szerint minden ember mellé rendelt Isten egy vagy több angyalt. Ezekre az őrangyalokra az Újszövetség is utal egyértelműen. **Jézus mondja a gyermekekről: „Vigyázzatok, nehogy lenézzetek csak egyet is ezek közül a kicsik közül, akik hisznek bennem, mert azt mondom nektek: angyalaik a**

mennyekben mindig látják mennyei Atyám arcát!” (Mt 18:10)

Weöres Sándor: A jóságról (A teljesség felé)

Ne kívánd senki szeretetét. Ne utasítsd el senki szeretetét.

Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegedből, mint akiknek nincs szükségük terád. Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.

Lao-ce: Az Út és Erény könyve (fordította: Weöres Sándor)

A legfőbb jó a vízhez hasonló:
mindennek hasznos, de nem harcos;

Jó a jókhoz
és jó a gonoszokhoz:
ez az erény jósága.

Boér Judit: Kancsal és Angyal

„A jó a rossznak tanítója,
a rossz a jónak támasztója.”
(Lao-ce Weöres Sándor fordításában)

Ha vigyorog bent a Kancsal,
emberarcunkra vigyort csal.
Rosszra vezérel a Kancsal.
Vigyora ferde és megcsal.

Ha mosolyog bent az Angyal,
emberarcunkra mosolyt csal.
A mellettünk élő angyal
mosolya tiszta fény, nem csal.

Szász Erzsébet

Márk evangéliuma 10. fejezet

A gazdag ifjú.

Amikor útnak indult, odasietett hozzá valaki, térdre borult előtte, és úgy kérdezte: „Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” „Miért mondasz engem jónak? – kérdezte Jézus. – **Senki sem jó, csak egy: az Isten.**

Bosch: Királyok imádása

Juhász Gyula: Karácsonyi köszöntés

Betlehemi csillag
Szelíd fénye mellett
Ma az égen és a földön
Angyalok lebegnek.
Isten hírvivői
Könnyezve dalolnak
Békességet, boldogságot
Földi vándoroknak.

Leontovich : Karácsonyi harangok a **Budapesti Unitárius Kórus** előadásában, 2021 december

<https://www.youtube.com/watch?v=hG1iSxdJ3hg>

Aranyszárnyú angyal, francia karácsonyi ének:

**Aranyszárnyú angyal száll a földre le.
Ragyog mint a hajnal Isten hírnöke.
Halleluja, hozsánna glória!
Üdvöz légy Úr Jézus, Isten egy fia!**

Csoma Sándor

Adorate karácsony 2015, benne Aranyszárnyú angyal

<https://www.youtube.com/watch?v=nuG2EaTvh40>

Áldott karácsonyi ünnepeket kíván:
a Hőgyes utcai BBUE Gyülekezet Önképzőköre

